

Unionin yleinen tuomioistuin teki toiseksi oikeudellisen virheen soveltaessaan virheellisesti yhdenvertaista kohtelua koskevia sääntöjä, koska se katsoi, että komissiolla oli oikeus soveltaa sakkojen laskennasta annettujen suuntaviivojen 18 kohtaa kaikkiin niihin tahoihin, joille komission päätös asiassa ”Voimakaapelit” oli osoitettu, huolimatta siitä, että osapuolten tilanteet olivat huomattavan erilaisia. Eurooppalaiset tuottajat olivat osallistuneet markkinoiden jakamisesta tehtyihin maailmanlaajuisiin sopimuksiin ja eurooppalaisiin kartelleihin, kun taas japanilaiset ja korealaiset tuottajat (valittaja mukaan luettuna) olivat osallistuneet ainoastaan markkinoiden jakamisesta tehtyihin maailmanlaajuisiin sopimuksiin. Kun otetaan huomioon yhdenvertaisen kohtelun loukkaaminen, joka aiheutuu sakkojen laskennasta annettujen suuntaviivojen 18 kohdan yleisestä soveltamisesta kaikkiin päätöksen kattamiin yhtiöihin, millä palkittiin eurooppalaiset tuottajat myöntämälle niille 44 prosentin suuruisen alennus niiden myyntimääristä (ja täten sakkojen määrästä), ja unionin tuomioistuimen asiassa C-580/12 P, Guardian Industries ja Guardian Europe vastaan komissio, antama tuomio, valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin oikaisee kuvatun sääntöjenvastaisuuden alentamalla sille määrättyjen sakkojen määrää 44 prosentilla.

⁽¹⁾ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (Asia AT.39610 – Voimakaapelit) (tiedoksiannettu numerolla C(2014) 2139 final) 2.4.2014 annettu komission päätös (EUVL 2014, C 319, s. 10).

⁽²⁾ Suuntaviivat asetuksen n:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennasta (EUVL 2006, C 210, s. 2).

Valitus, jonka Fujikura Ltd on tehnyt 20.9.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-451/14, Fujikura v. komissio, 12.7.2018 antamasta tuomiosta

(Asia C-590/18 P)

(2018/C 427/29)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Fujikura Ltd (edustaja: L. Gyselen, lawyer)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja Viscas Corp.

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin tuomioistuinta

- kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen tuomion siltä osin kuin siinä hyväksyttiin kanneperuste, jonka mukaan valittajalle määrätyn sakon osalta loukattiin suhteellisuusperiaatetta ja yhdenvertaisen kohtelun periaatetta
- antamaan perussääntönsä 61 artiklan ensimmäisen kohdan toisessa virkkeessä tarkoitettu lopullinen ratkaisu siten, että
  - 2.4.2014 annetun komission päätöksen ⁽¹⁾ 2 artiklan o alakohta, jossa Fujikura Ltd:lle määrätään 8 152 000 euron sakko, kumotaan ja
  - kyseistä sakkoa alennetaan 44 prosentilla 4 565 120 euroon
- velvoittamaan komissio korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Unionin yleinen tuomioistuin teki valittajan mukaan oikeudellisen virheen, kun se hyväksyi komission vuoden 2006 suuntaviivojen ⁽²⁾ 18 kohdan soveltamisen yhteydessä noudattaman lähestymistavan, jonka mukaan kilpailusääntöjen rikkomisen kokonaisuus sisälsi vain kartellin ”maailmanlaajuisen osan” eikä pelkästään eurooppalaiset tuottajat käsittävää ”ETA-alueen sisäistä osaa”.

Tämän seurauksena komissio määrittä kartellin osapuolille nimelliset myyntimäärät tavalla, jolla selvästi aliarvioitiin eurooppalaisten tuottajien osuus ja yliarvioitiin aasialaisten tuottajien – mukaan lukien Fujikura – osuus kilpailusääntöjen rikkomisessa.

- ⁽¹⁾ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (Asia AT.39610 – Voimakkaapelit) (tiedoksiannettu numerolla C(2014) 2139 final) 2.4.2014 annettu komission päätös (EUVL 2014, C 319, s. 10).
- ⁽²⁾ Suuntaviivat asetuksen n:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennasta (EUVL 2006, C 210, s. 2).T

**Valitus, jonka Itävallan tasavalta on tehnyt 21.9.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto)
asiassa T-356/15, Itävalta v. komissio, 12.7.2018 antamasta tuomiosta**

(Asia C-594/18 P)

(2018/C 427/30)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Itävallan tasavalta (asiamies: Dr. G. Hesse)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Luxemburgin suurherttuakunta, Tšekin tasavalta, Ranskan tasavalta, Unkari, Puolan tasavalta, Romania, Slovakian tasavalta, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että

1. unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-365/15, Itävallan tasavalta v. Euroopan komissio, 12.7.2018 antama tuomio on kumottava kokonaisuudessaan
2. ensimmäisessä oikeusasteessa esitetty vaatimus tukitoimenpiteestä SA.34947 (2013/C) (ex 2013/N), jonka Yhdistynyt kuningaskunta aikoo toteuttaa tukeakseen Hinkley Point C -ydinvoimalaitosta, 8.10.2014 annetun komission päätöksen (EU) 2015/658 ⁽¹⁾ kumoamiseksi on hyväksyttävä kokonaisuudessaan
3. Euroopan komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää viisi valitusperustetta.

Ensimmäinen valitusperuste: Unionin yhteisen edun mukaisen tavoitteen puuttuminen

Valituksenalainen tuomio on lainvastainen, koska – toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin katsoo – uuden ydinvoimalan rakentaminen ei merkitse unionin yhteisen edun mukaista tavoitetta. Tämän vuoksi neljättä kanneperustetta yhdessä yhdeksännen kanneperusteen viidennen osan kanssa, joissa väitettiin, että ydinenergian edistäminen ei ole tuen hyväksymiseksi välttämätön SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettu unionin yhteisen edun mukainen tavoite, ei olisi pitänyt hylätä.

Toinen valitusperuste: SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan virheellinen soveltaminen

Tukitoimenpiteet todettiin virheellisesti SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisiksi. Valituksenalaisessa tuomiossa SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettu merkityksellinen taloudellinen toiminta määriteltiin virheellisesti ja markkinahäiriö jätettiin virheellisesti tutkimatta. Ensimmäistä kanneperustetta sekä yhdeksännen kanneperusteen ensimmäistä ja toista osaa, jotka liittyivät markkinoiden rajaamiseen ja markkinahäiriöön, ei näin ollen olisi pitänyt hylätä.